

ind under den almindelige Lovgivning, ikke bør afgøres paa Finansloven, men bør forbeholdes den almindelige Lovgivning, saaledes at begge Ting, som paa den almindelige Lovgivnings Omraade er ligestillede, ogsaa kan blive ligestillede med Hensyn til de Overvejelser, som her skal finde Sted.

Der har af Udvalget været afholdt nogle Samraad. Man har haft et Samraad med Indenrigsministeren om de nye Brødkort. Det var blevet oplyst, at der havde vist sig at være noget større Beholdninger af Brødkorn, end man tidligere havde ment, og vi tænkte os derfor Muligheden af, at man kunde have undgaaet den meget besværlige og ganske bekostelige Foranstaltning, som Indførelsen af Brødkort er. Det viste sig imidlertid, at dette ikke kunde lade sig gøre, dels fordi de nye Beholdninger, man havde fundet, ikke var tilstrækkelige til at sikre Forsyningen med Brød, dersom man ikke indførte Rationering, dels ogsaa, fordi Sagen allerede var afgjort af den højtærede Indenrigsminister efter Indstilling af de Folk, de Organisationer, han havde raadført sig med i den Henseende. Vi maa altsaa døje denne Foranstaltning og se at komme igennem den, saa godt man kan.

Man har ogsaa holdt Samraad med den højtærede Kirkeminister i Anledning af det Ændringsforslag, jeg nylig nævnede, og man har i Udvalget talt med Landbrugsministeren om et Par Spørgsmaal. Der findes paa Landbrugsministerens Budget en Anmærkning, der giver Ministeren Ret til — saafremt antagelig Pris kan opnaas — at bortsælge den til Skovløberstedet Lille Hjælland i Gludsted Plantage paa Palsgaard Distrikt hørende Jordlod paa ca. 7 ha til Byggegrunde, imod at der tillægges Skovløbertjenesten en Godtgørelse af 50 Kr. aarlig for hver Hektar, der fraskilles Lodden. Denne Foranstaltning er vist meget forstandig, og mod Realiteten har der ikke været noget at indvende, men det har jo været Skik tidligere i Henhold til den herom gældende Grundlovsbestemmelse, at Salg af Stats ejendomme er blevet afgjort ved særlig Lov, og det vilde vist være hensigtsmæssigt, om dette fremdeles blev overholdt. Under Samraadet med Ministeren blev det oplyst, at dette Tilfælde, som nu findes paa Finansloven, har et Fortilfælde, og hvilken Magt Fortilfælde har i dansk Politik, er vi alle klare over: naar noget en Gang er gjort, saa kan det gøres igen. Saaledes har man ogsaa ræsonneret i Mi-

nisteriet, men den højtærede Minister synes at være enig med Landstingets Finansudvalg i, at det vilde være rigtigt, at man der følger den samme Fremgangsmaade, at man ikke hver anden Gang kommer med et selvstændigt Lovforslag om den Slags Afhændelser af Domænejendomme og hver anden Gang afgør det ved en Anmærkning paa Finansloven. Og jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at han vilde være enig i, at det rigtigste var, at den Slags Spørgsmaal fremtidig afgøres i Overensstemmelse med den gamle Praksis ved særlig Lov.

Saa har vi ogsaa talt med Ministeren om de jyske Brunkul, som man her i København meget ønsker at faa fat i, navnlig til Fabriksvirksomhed, idet man mener, at de muligvis kunde anvendes til Fyring, naar de blev brugt sammen med andre Kul; og da de andre Kul for flere Fabrikkers Vedkommende truer med at slippe op, har man ønsket at faa fat i disse jyske Brunkul, inden Kullene i øvrigt slipper op. Det har taget nogen Tid at forhandle derom — det maatte jo afgøres ogsaa noget i Forhold til de almindelige Brændselsovervejelser —; saa endnu er der ingen Brunkul kommet, men der gøres, hvad der kan, for om muligt at faa nogle herover til en nogenlunde rimelig Pris. Det sidste vil formodentlig være meget vanskeligt, thi de foretagne Undersøgelser har vist, at de Folk i Jylland, som ejer saadanne Brunkulslejer eller har sluttet Akkord om deres Udnyttelse, har en meget fremragende Evne til at vurdere disse Kul højt og forsøge om muligt at skaffe sig en meget stor Fortjeneste paa dem. Jeg er tilbøjelig til at tro, at disse Fordringer spændes saa højt, at der neppe vil blive megen Brug for de jyske Brunkul. Disse er jo af meget forskellig og vistnok i det hele taget af temmelig omtvistelig Kvalitet, og man skal vistnok, naar Priserne skrues meget højt op, komme i stor Nød for overhovedet at ty til dem. At de ikke eller vanskeligt har kunnet komme til København hidrører i nogen Grad fra, at vi ikke har Jernbanemateriel til at befordre dem, det kniber jo overhovedet med Vogne, og den store Godstrafik i andre Retninger har gjort det vanskeligt at stille Vogne til Raadighed.

Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg anbefaler, at man stemmer for Ændringsforslaget under Nr. 2 og derefter for selve Finanslovsforslaget.